ШЛЯХ МОЛОДІ

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
Ч. 3.
ЧЕРВЕНЬ - 1947

Шлях Молоді

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Ч. 3

ЧЕРВЕНЬ 1947 РОКУ

З М І С Т

Стор.

I. П.КРИЦЯ. - Вітер з України.....3

2. ЄВГЕН МАЛАНЮК. - Повіє вітер.....5

3. ВЕЛИКДЕНЬ НА УКРАЇНІ 1947 року.....5

4. ЮРІЙ ДІБРОВА. - Нема святішого на світі.....7

5. ОРЕСТ МАСІКЕВИЧ. - Отаман Сірко й яничари.....7

6. ЮРІЙ ДІБРОВА. - На чужині.....9

7. ОЛЕНА ТЕЛІГА. - Поворот.....10

8. Д.ШУМЕНКО. - Твоя сила в твоїх духових вартостях.....11

9. П.КРИЧ. - Батьки і діти (дискусійна сторінка).....12

10. О.ОЛЕСЬ. - Женіть думки старі і кволі15

11. ДУМКИ НА РОЗДУМ МОЛОДІ.....16

Я. КРИЦЯ

ВІТЕР З УКРАЇНИ ----

Вістки з України і повідомлення чужоземних агенцій знову говорять нам про нашу розтерзану і поневолену Батьківщину, про страждання і муки наших братів і сестер... Великі і тяжкі ці муки, нестерпний гніт окупанта, АЛЕ УКРАЇНА ЛИШИЛАСЯ НЕУПОКОРЕНОЮ. Про це знов засвідчило перед усім світом повідомлення агенцій "Асошіейтед Пресс" і ДЕНА-Ройтер, де сказано, що "Польща, СССР і Чехословаччина заключили між собою договір, який звертається проти партизанських груп українських націоналістів..." "Договір має на меті спільну боротьбу з тими партизанськими групами".

Ні для кого не таємниця, що новий "пакт трьох" скерований не лише проти військових збройних частин чинного спротиву окремих груп українських патріотів. Він скерований проти всього українського народу, і цей пакт є справою Москви і під її диктатом залучені до боротьби Чехословаччина та Польща. Участь цих держав у протиукраїнській акції має, за задумом московського уряду, не лише допомогти їй збройними силами, а головним чином - прикрити злочинну московську політику супроти українського народу. Москва хоче представити перед світом боротьбу проти українських національних сил, як боротьбу цілої групи держав проти лісових "бандитів", які нібито порушують мир і спокій в цих державах.

Не вперше в історії України окупанти українських земель і поневолювачі українського народу плямують визвольний рух українців найгіршими означеннями. Про це свого часу писав великий український поет Тарас Шевченко, передаючи ворожі наклепи словами:

"Гайдамакі - не воіни,
Разбойнікі, вори..."

На це наш поет гнівно відповідав:

"Брешеш, людоморе!
За святую Правду, Волю
Розбійник не стане..."

Сьогодні повторюється така ж історична кривда і ми з таким же гнівом і обуренням відкидаємо ворожі наклепи.

УКРАЇНА СТОЇТЬ В БОРОТЬБІ ПРОТИ ГНІТУ І ПОНЕВОЛЕННЯ, І ХОЧЕ ЛИШЕ ОДНОГО - ВОЛІ І ПРАВДИ. УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД ХОЧЕ БУТИ ГОСПОДАРЕМ НА СВОЇЙ ЗЕМЛІ І ЖИТИ У СВОЇЙ, УКРАЇНСЬКІЙ САМОСТІЙНІЙ ДЕРЖАВІ.

Історія ще не знала такого випадку, щоб проти "бандитів" складалася військова угода аж трьох держав... Чи могла занепокоїти так дошкульно ці держави купка "бандитів" або незадоволених? В чому ж та сила, де її джерело, коли вона така страшна і небезпечна для нинішніх можновладців? Очевидно, що та сила - не в кількості озброєних патріотів, які боронять своє життя і чинять опір окупантові. Та сила - в тому, що те революційне підпілля і збройні відділи є виразниками дум і прагнень усього народу, його передовими загонами. Це ті вогники в пітьмі поневоленої країни, які готові у відповід-

ний момент вибухнути могутнім і нездоланним полум'ям усього народу. СИЛА, ЩО ПРОТИ НЕЇ МОБІЛІЗУЄТЬСЯ ВІЙСЬКО ТРЬОХ ДЕРЖАВ, Є І ТІЙ ІДЕЇ, НОСІЯМИ ЯКОЇ Є УКРАЇНСЬКІ РЕВОЛЮЦІОНЕРИ. ЦЕ ІДЕЯ УКРАЇНСЬКОЇ САМОСТІЙНОЇ СОБОРНОЇ ДЕРЖАВИ, ІДЕЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ І СУВЕРЕННОСТИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

Цієї ідеї ніколи і нікому не вдасться знищити чи принизити. Вона горіла і буде горіти вічно в душах українців, поривачи все нові й нові лави борців до бою.

Партизанська боротьба - це лише одна з форм боротьби споміж безлічі інших, які діють проти ворога. Чистка українських комуністів, чистка урядового апарату, чистка колгоспів, чистка письменників і науковців, що була проведена перед нинішньою військовою акцією - найкращий цьому доказ. Боротьба московсько-большевицького правління на Україні проти українського народу почалась не від сьогодні. І УКРАЇНА ДОТИ БУДЕ ВОГНИЩЕМ НЕСПОКОЮ І БОРОТЬБИ, ДОКИ НЕ БУДЕ РОЗВ'ЯЗАНЕ СПРАВЕДЛИВО УКРАЇНСЬКЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ І ПРОБЛЕМА УКРАЇНСЬКОЇ САМОСТІЙНОЇ ДЕРЖАВИ.

В ім'я миру і справедливости та в оборону потоптаних прав людських, українська проблема мусить бути розв'язана так, як того хоче весь сорокмільйоновий український народ.

Борячись за своє життя і свободу, за свою Правду і свої Ідеали, український народ тим самим стоїть на передовій лінії боротьби за здійснення правди і справедливости у всьому світі.

І тут джерело його незламности і сили. І це є запорукою його повної й остаточної перемоги.

-ooooooo-

"УКРАЇНСЬКІ МЕЧІ ПЕРЕКУЮТЬСЯ НА РАЛА ТІЛЬКИ ТОДІ, КОЛИ ГАСЛО НЕЗАЛЕЖНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА ПЕРЕТВОРИТЬСЯ В ДІЙСНІСТЬ І ЗАБЕЗПЕЧИТЬ ОТОМУ РАЛОВІ МОЖЛИВІСТЬ ЗУЖИТКУВАТИ РІДНУ ПЛОДОЧУ ЗЕМЛЮ З ЇЇ НЕЗЧИСЛЕННИМИ БАГАТСТВАМИ НЕ ДЛЯ ПОТРЕБ ТРЕТЬОГО, АБО ДРУГОГО З ПОЛОВИНОЮ, ЧИ ЯКОГОСЬ ІНШОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ, А ДЛЯ УСТАТКУВАННЯ І ЗМІЦНЕННЯ ВЛАСНОГО ДЕРЖАВНОГО ДОБРА І ЗБАГАЧЕННЯ РІДНОГО НАРОДУ".

Симон Петлюра.

ЕВГЕН МАЛАНЮК

+

+ +

ПОВІЄ ВІТЕР з Понту. Скитський степ
Прокинеться, зітхне і буйна трава
Зеленим морем знов на нім зросте,
І побіжать зелені хвилі.
Ширша
За синє море встане широчінь.
О, земле вічна, ти - одна на світі! -
На небі - глибінів дрожня синь,
Внизу - прозора велетенська тінь
Від хмари, що жене південний вітер.

І при балках оселі заквітчав
Вишневий цвіт, розквітлий снігом сонця, -
Твій шлюбний цвіт - та срібная парча...
І чорні очі ваблять крізь віконця.
Ой вийди в сад, що бджолами бриніть,
Поглянь: - земля справляє з сонцем шлюби!

Та вдарить час. Мов меч, упаде мить,
І - нікому тоді оборонить
Твою весну від вихору і згуби.

-+++++++-

ВЕЛИКДЕНЬ НА УКРАЇНІ 19[illegible]

Друкуємо уривок із спомминів -С., що два роки жив нелеґально під большениками та брав активну участь у партизанських діях.

Редакція.

Великдень! Це свято Христового Воскресення - свято, повне своєрідних чар і краси. Здається, що й у мене душа неначе воскресла, неначе забула повсякденні турботи життя, набрала віри в краще майбутнє.

Дзвони дзвонять. Вони несуть вістку, що Христос воскрес, що Він, як Богочоловік, переміг могутню смерть, що правда перемогла брехню й злобу.

Всюди видно святково повдягений народ, який з усіх боків містечка поспішає до церкви. Скоро церква переповнилася вщерть. Уже й на церковному майдані - тиск людей. З хорів полинула зворушлива пісня Христос Воскрес! Але дивно, чому вона не принесла на людські обличчя радісної, святкової усмішки? У кожного чоло насуплене, очі втуплені в якусь точку поперед себе, наче задивилися в щось невідоме... Чому ж це так? Чому такий настрій? А ось у кутку чути тихе хлипання, яке згодом зростає й злиється

6 ЮЮЮ

ЄВГЕН МАЛАНЮК

+
+ +

ПОВІЄ ВІТЕР з Понту. Скитський степ
Прокинеться, зітхне і буйна трава
Зеленим морем знов на нім зросте,
І побіжать зелені хвилі.
Ширша
За синє море встане широчінь.
О, земле вічна, ти - одна на світі! -
На небі - глибінів древня синь,
Внизу - прозора велетенська тінь
Від хмари, що жене південний вітер.

І при балках оселі заквітчав
Вишневий цвіт, розквітлий спігом сонця, -
Твій улюблений цвіт - та срібная парча...
І чорні очі ваблять крізь віконця.
Ой вийди в сад, що бджолами бринить,
Поглянь: - земля спрагляє з сонцем злюби!

Та вдарить час. Мов меч, упаде мить,
І - нікому тоді оборонить
Твою весну від вихору і згуби.

-+++++++-

ВЕЛИКДЕНЬ НА УКРАЇНІ 19[illegible]

Друкуємо уривок із спомминів -С., що два роки жив нелеґально під большевиками та брав активну участь у партизанських діях.

Редакція.

Великдень! Це свято Христового Воскресення - свято, повне своєрідних чар і краси. Здається, що й у мене душа неначе воскресла, неначе забула повсякденні турботи життя, набрала віри в краще майбутнє.

Дзвони дзвонять. Вони несуть вістку, що Христос воскрес, що Він, як Богочоловік, переміг могутню смерть, що правда перемогла брехню й злобу.

Всюди видно святково повдягений народ, який з усіх боків містечка поспішає до церкви. Скоро церква переповнилася вщерть. Уже й на церковному майдані - тиск людей. З хорів полинула зворушлива пісня Христос Воскрес! Але дивно, чому вона не принесла на людські обличчя радісної, святкової усмішки? У кожного чоло насуплене, очі втуплені в якусь точку попереду себе, наче задивилися в щось невідоме... Чому ж це так? Чому такий настрій? А ось у кутку чути тихе хлипання, яке згодом зростає й злиється

6 ЮЮЮ

ЮРІЙ ДІБРОВА

+

+ +

Нема святішого на світі,
Як Рідну Землю боронить,
За неї вмерти, нею жити,
Боліти нею кожну мить.

Й немає тяжчої провини,
І ще чорнішої ганьби,
Як зрада рідній Батьківщині
У дні негоди й боротьби.

-+++++-

ОРЕСТ МАСІКЕВИЧ

ОТАМАН СІРКО Й ЯНИЧАРИ

I

Широко, широко сунуться з полудня хмари. І сизий орел по степу літає.

То не сизий орел літає; кошовий отаман Іван Сірко іде.

То не хмари сунуться з полудня; за ним військо запорізьке, визволені бранці й ясир татарський Кримським шляхом ідуть...

Степом летить запашний вітер весняний. Неспокійно стогне земля: копита ругуть степ.

...Сурми грають,
б'ють літаври,
мають хоругви...

З Кримського походу вертається на Січ славне лицарство. Вертаються додому бранці з неволі.

Наближаються до Чорної долини. Сірко обернув коня. Спинились тисячі. Спинилися, щоб відпочити, дітей нагодувати, коні попасти.

В таборі метушня. Не всі бранці радіють. Не всім весело, що їх визволив з татарської неволі отаман Сірко. Багато побасурманилось. Тужать за Кримом. Побасурманені жінки стогнуть над своїми дітьми:

- Не матимуть діти батька.

Побасурманені дівчата тужать за своїми коханцями, жінки за чоловіками, побасурманені - за вірою новою...

- Що?..

І чує Сірко, що бранці кленуть запорожців, що визволили з неволі їх, що проклинають шлях, яким вертаються на Україну.

Полежкотить вогнений ранок. Пересипаються хвилини, тріпочуть. З неба падають соняшні бризки.

...Суворий отаман насупив брови:

- Як житиме далі так Україна, коли її діти забувають її? Як жити їй, коли рідні діти перекидаються на її ворога? І не тільки на ли-

8 ЮЮЮ

Сірко не ворушиться. І кінь укопаний стоїть.

Зняв шапку. Перехрестився. Мовчить, як Чорна долина, як камінь мовчить.

.....

Тихо.

Пізно.

Ніч.

...

...Сиві вуса вітер розвіває.

...

... - Простиш їм, Україно?

. . .

-ooooooo-

ЮРІЙ ДІБРОВА

НА ЧУЖИНІ

За днями дні пливуть і роки, мов лелеки,
А друзі юних літ все маряться мені -
Одних уже нема, а інші є далеко,
І розгубились ми в калейдоскопі днів.

І мариться село... А біля тину мати
Стоїть, така смутна, і жде своїх синів...
Лишилися десь там, в краю мої два брати,
Чи ж хоч один вернувсь після усіх боїв?..

А я на чужині... Все чую: сину... сину!
І бачу скорбну тінь - схилилася на тин.
І рветься крик з грудей, на крилах вітру лине -
"Було вас три... Вернись... Вернися ж хоч один..."

За роком рік пливе... Минув і сорок п'ятий.
Скінчилася війна, і на землі є мир.
А Ти, як і раніш, закована й розп'ята,
І гарячу кров Твою північний п'є опир...

Кому поскаржитись і в кого запитати:
Чим завинили ми, і за які гріхи
Нам далі хрест нести і по світах блукати,
Шукати правду скрізь, а світ до нас глухий...

Немає відгуку. І на Твоїх руїнах
Лиш голос розпачу: "Який це час і вік?.."
"О, друже, брате мій, це ж наша Україна
Сплюндрована, замучена..."

- "Навік?"

О,ні! Вона живе! І кличе знов до себе
Загублених дітей і вірних їй синів...
І вабить знову нас,немов орла до неба,
У синю далечінь,у вир грядущих днів.

Там знайдемо свій шлях - душі своїй обнову!
Здобудемо в бою омріяну мету...
Гори ж,палай,вогонь братерської любови,
Гори - гартуй серця і єдність наших дум.

Гряде нова доба.З терпінь,і мук,і крови
Відроджуємось ми - незламні й молоді...
О,друзі і брати! Ми зійдемося знову,
І Мати-Страдниця нас привітає словом,
І усміхнеться нам у сяйві золотім.

-+++++++-

ПОПЕРЕДУ ЗОЛОТОМ РОЗТОПЛЕНИМ
НЕМИНУЧІ І ЖАДАНІ ДНІ...
О.Ольжич.

ОЛЕНА ТЕЛІГА

ПОВОРОТ

Це буде так: в осінній день прозорий
Перейдемо ми на свої дороги.
Тяжке змагання наші душі зоре,
Щоб колосились зерна перемоги.

І то,що мрією було роками -
Все перелляться в дійсність і можливість.
Нам буде сонцем кожний кущ і камінь
У ці хвилини - гострі і щасливі.

Подумать тільки: наші села й люди!
А завтра прийдемо - до свого міста!
Захоплять владно зголоднілі груди
Своє повітря - тепле і іскристе!

У мент розлуки,при кінці дороги,
Замерехтить між нами смуток тихий...
Поспішимо ми на старі пороги,
Розлетимося під забуті стріхи.

Відразу щастя вітром нас обвіе -
Це мить одна,і ми у себе дома!
Та дійсність завжди не така,як мрія,
А наша зустріч інша,невідома:

Зловіщий сум зворотний вітер вишле
І кине серце у крижаний протяг.

Усе нове... І до старої вишні
Не вийде мати радісно напроти.

Душа з розбігу стане на сторожі,
Щоб обережно,але гостро стежить
Всі інші душі - зимні,чи ворожі
І всі глибокі поміж ними межі.

Як часто серце запалає болем,
А дось гаряче наше горло стисне,
Коли над рідним,тим же самим полем
Розправить крила незнайома пісня.

Чекає все: і розпач,і образа,
А рідний край нам буде - чужиною...
Не треба смутку! Зберемось відразу,
Щоб далі йти до цілі провідної.

Заметемо піском глибокі межі,
Перейдемо скрізь дикі води - бродом,
Щоб взяти певно все,що нам належить
І злитись знову із своїм народом.

-ееееееее-

Д.ШУМЕНКО

ТВОЯ СИЛА В ТВОЇХ ДУХОВИХ ВАРТОСТЯХ

Краса і радість життя окремої людини не залежить виключно від зовнішніх об'єктивних умов оточення чи успадкованих талантів і здібностей.В цілком однакових умовах окремі люди є щасливі і нещасливі,одні живуть повним і змістовним життям,другі нидіють.З числа однаково обдарованих людей одні розвиваються й удосконалюються,збагачуючи себе і своє оточення новими вартостями,інші закопують і гублять свої вроджені здібності і є лише споживачами.

Що ж треба для того,щоб життя було повне змісту,радости і краси,і щоб бути щасливим?

Змістовним,цілеспрямованим,повним героїзму і патосу може бути життя лише тієї людини,яка має перед собою велику ідею і в служінні їй бачить своє життєве призначення.

Ця ідея мусить бути не штучною - вичитаною з книжок чи запозиченою,а органічно випливаючою з життя.Такою вищою ідеєю для українців є ідея Добра і Правди Української Нації. Вищим життєвим призначенням кожного українця є служення Україні і через неї - добру і благоні всього людства.

Це не випадковість,що людство творить окремі нації,і це не наслідок виключно матеріяльних умов буття,як твердять матеріялісти.В поділі людства на нації проявляється глибока внутрішня закономірність і рація Буття.Голос Духа цього Буття велить і наказує: встань і борись,здобувай і перемагай,щоб Україна була квітуча і ясна,могутня і велика,і творила своє життя по власній своїй волі і своєму уподобанню.

Будь свідомий відповідальности за її долю.Будь гідним виконавцем

12 ЮЮЮ

Проблема "батьків та дітей" виникає лише на крутих історичних поворотах,у великій революції,коли ламається старий уклад життя і стара,віджила ідеологія та світогляд,а на їхнє місце приходить новий лад,нова духовість.Інакшими словами,проблема батьків і дітей виникає тоді,коли шляхи батьків і дітей розходяться в ідеї і в методах боротьби за її здійснення.

Чи було і чи є таке розходження батьків і дітей в українській історії?

Так,було.

Микола Міхновський у свій час відзначав зміну аж трьох поколінь Української нації. Він писав:

> "На очах історії,українська інтеліґенція в ХУІ і ХУП віках прийняла польську національність.Всі отсі Четвертинські, Чорторийські,Вишневецькі та Тишкевичі плоть від плоти нашої,кість від костей наших.Тільки сильним і могутнім замахом український народ видав нову інтеліґенцію.Ця друга прийняла російську національність... Народ знову лишився без своєї інтеліґенції... Але український народ здобув у собі досить сили,щоби навіть посеред найгірших обставин політичних,національних та економічних витворити нову,третю інтеліґенцію. Еволюція українського інтеліґента третьої формації ще не скінчилася,але характерна його прикмета - служення своєму власному народові... Стерно національного корабля належиться їй".

Попереднє покоління Міхновський характеризує,як покоління "білих горлиць",яке "своїм псевдопатріотизмом деморалізувало всю українську суспільність на протязі півстоліття.Це покоління виплекало цілий культ страхополохства,виробило цілу релігію лояльности.Це покоління,своїм нечуваним сервілізмом,своєю безідейністю і своєю незвичайною інертністю відіпхнуло від себе молодь, що стояла на українському національному ґрунті.Це покоління зробило український рух чимсь смішним і обскурантним,надало йому характеру недоношеної етнографічної теорії.Політика і тактика українофільства довела до того,що вся молодь України з відразою від них відсахнулася і,таким чином,українофільство лишилося без потомства,а сучасна молодь України вважає себе безпосереднім спадкоємцем Шевченка,традиції її йдуть до Мазепи і Хмельницького... Між молодою Україною і українофілами немає ніяких зв'язків,крім одної страшної,фатальної зв'язі: своєю кров'ю заплатити за помилки попередників".

До цього слід додати і звернути увагу на те,що мова йде не стільки про "батьків" і дітей",як про зміну поколінь чи ґенерацій, які в різні історичні періоди переймалися різними духовими й політичними течіями. Молодь становила лише добрий і вдячний ґрунт для появи нових течій і для розросту їх та поширення.Бо молодь з природи своєї швидше переймається новим рухом,у якому беруть участь також і батьки. Еволюція і зміна поколінь чи ґенерацій включає в себе і старших людей.

Отже,зміна поколінь точніше визначається не за віковою,а за ідейно-світоглядовою і політичною ознакою.

Еволюція і зміна поколінь виразно визначилась і в новіші часи

на Совєтській Україні. В умовах диктатури і терору пануючої влади, ця еволюція не могла знайти свого повного політичного й організаційного оформлення і виявлення, але в ідейно-духовій площині її добре відчув Микола Хвильовий і відобразив це в романі "Вальдшнепи". Головна героїня цього роману Аглая є "нова людина", яка виросла вже в умовах "соціялістичного оточення" і яка є антиподом попереднього, комуністичного покоління, що збанкротувало і почало здавати свої позиції.

Ідейно-світоглядова еволюція українства в наші часи характеризується такими рисами. Вона виразно і все більше прямує до ідей і політичних принципів українського націоналізму. Всі нинішні українські політичні угруповання еволюціонували й еволюціонують від різних, модних у свій час, політичних течій соціялізму і партійних доктрин до національної ідеї, як основи ідеології, світогляду і програми. Усі сходяться на одній меті - Українській Самостійній Соборній Державі. Всіх єднає одна ідея і єдна мета. Різні відповіді на питання, якою має бути Україна і Українська Держава - сьогодні питання не актуальні. Всі також сходяться на тому, що на шляху до спільної мети стоїть сучасний політичний лад у Краю, який треба знести. Тут немає опортуністів. Опортуністами і сервілістами в даній ситуації є корнійчуки і тичини... Українська еміграція і українські політичні угруповання в своїй переважній більшості стоять сьогодні по один бік барикад, проти одного спільного ворога, і творення якоїсь нової барикади в середині єдиного фронту, який є історичним фактом, може сприйнятись лише - або як фатальна помилка деяких короткозорих політиків, або як вияв анархії й партійного егоїзму, чи може - як наслідок ворожої диверсії.

Отже, повторюємо: сьогодні батьки і діти в Краю і на еміграції творять одне ціле в боротьбі за своє визволення, і внесення роздору між ними - це справа штучна, безплідна і шкідлива. І коли її дехто висуває, то не з патріотичних, загальнонаціональних мотивів, а з мотивів вузько-партійної політики.

Твердження про зіпсуття нашої молоді перебільшене. Батьки, які хочуть таких дітей перевиховувати, мусять знати: молодь є молоддю. І коли вона йде туди, де більше шуму і більше "активности" - це ще не ознака її зіпсуття. Трагедія наших днів у тому, що ті, які творять більш сприятливу атмосферу для вияву молодої енергії й патріотизму нашої молоді, стоять на фальшивому шляху і дійсно дуже часто "баламутять" частину молоді і збивають її з путі.

Ось, наприклад, яку науку дається молоді в журналі "Авангард" - органі центрального комітету Спілки Української Молоді:

> "Молоді - належить майбутнє, і тому за її душу змагаються політичні партії, бо за ким піде молодь, тому належатиме майбутнє. Отже, молодь, стаючи на той чи інший шлях, бере разом з тим на себе перед майбутністю свого народу, перед його історією велику відповідальність, бо від того, куди вона, молодь українська, піде, залежить майбутнє і всього українського народу".

І далі дається порада молоді - бути дуже пильною й кмітливою, щоб не пристати до тих, які заводять "на манівці" і т.д.

Отже, висувається дилема міжпартійної боротьби за молодь, за її

душу,і наставляється молодь - з підозрою й недовір'ям ставитись до українців інших політичних переконань.

Чи може молодь вибрати для себе цей шлях - шлях вузького партійного доктринерства і заскорузлости? Очевидна річ,що передова українська молодь,нове покоління нашого часу вибирає собі сьогодні інший шлях.Це шлях українського націоналізму,який велить розглядати українців,як членів однієї національної спільноти, як своїх побратимів у боротьбі за спільну мету,хоч вони й належать до інших організацій чи партій,і мають якісь відмінні погляди. Партійному доктринерству,заскорузлості і груповому фанатизмові та ненависті до інакше думаючих,ми протиставимо національну солідарність і спільну службу Нації.

Ідея фанатичної партійної екслюзивности і боротьби всіма можливими методами і засобами з своїми противниками - також ворожа українському націоналізмові,як і марксистсько-большевицька ідея клясової боротьби.

Ми знаємо,що не всі мають правильний український світогляд,і не всі бачать правильний шлях до нашого визволення.Одні йдуть попереду,інші відстають і плентаються ззаду.Але правильний світогляд і правильний шлях шукається не через замикання рота своєму політичному противникові,і єдність осягається не терором і фізичним знищенням противників, а розвитком ідеї й думки у вільному прояві їх.

Ми віримо в нашу Ідею,в її правду й силу,і знаємо: хоч не всі однакою швидко і не всі одними шляхами прямують до здійснення її,але еволюція всіх українських політичних угруповань іде в цьому напрямі.І тому ми розглядаємо їх не як ворогів,а як своїх побратимів,і подаємо їм руку.Батьки і діти,старші й молодші - всі ми в одній лаві в поході до спільної мети і спільного Ідеалу.

-++++++-

+

+ +

О.ОЛЕСЬ

Женіть думки старі і кволі,
Займіться полум'ям ясним,
І всім гуртом назустріч волі
Летіть потоком вогняним.

О,всі гуртом! В єднанні - сила,
В єднанні - успіх перемог,
Бо розтіч - всіх надій могила,
Пустеля сіра без дорог.

-цццццц-
ооооооо
33333
ффф
о

ДУМКИ НА РОЗДУМ МОЛОДІ

ВІД РЕДАКЦІЇ

На цій сторінці поміщаємо окремі думки з української преси, співзвучні з нашими думками і варті більшої уваги. Подаємо їх на роздум нашій молоді.

Маємо при цьому подвійну мету - виховну й інформативно-освідомлюючу.

У попередніх числах нашого журналу ми вже помістили окремі висловлювання більше чи менше відомих українських політичних діячів і письменників, і це викликало у наших читачів деяке замішання. Журнал "Шлях Молоді" одверто й виразно виявив своє обличчя - прихильне до ідей українського націоналізму, і разом з цим, на чолових сторінках цього націоналістичного журналу поміщено статті і твори осіб, які до націоналістів не належать. Як це зрозуміти? Дехто вбачає в цьому помилку редакції і непродуманість. Інші запідозрюють непослідовність і безпринципність. Треті - банкротство і здачу позицій.

Доводимо до відому наших читачів, що ніякої помилки тут не трапилось, і що поміщення тих імен у нашому журналі було свідоме і продумане. І що в нашій "непослідовності" і "безпринципності" ми були послідовними і принциповими.

Це звучить парадоксально, але говоримо це не для "красного сліпця". Це наша ідейно-політична лінія.

Ми порушили певний штамп і дух нашого часу - пішли проти течії. В наші часи наші сучасники звикли до іншої постави. Все, що говориться й пишеться іншими - то "від диявола". Наші сучасники не хочуть читати видань інших українських партій чи угруповань. Плекають до них нехіть і відразу. Не цікавляться. Забороняють поширювати. Спалюють на вогнищах, як "скверну". Це властиве не лише одній політичній групі. Це властиве багатьом нашим людям. В тому числі і так званим "демократам", які так багато проти нетерпимости і за толеранцію пишуть і говорять. Це загальна хвороба нашого часу - дух нашої епохи. Наша епоха - епоха розкладу, а тому характеризується також атомізацією суспільства на кляси і партії, які поміж собою ворогують і борються за своє неподілне панування. Дехто схильний цей дух епохи вважати нормальним явищем і узагальнювати до вічного закону буття - закону боротьби. Логічним висновком із цього закону є ідея клясової боротьби і перемога однієї кляси й однієї партії - тоталізм і диктатура. Цим духом тоталізму і нетерпимости перейняті й інші партії. Це загальне явище. Воно, як чума, тяжить над людством. Людство пізнало її в двох формах - брунатної чуми і чуми червоної. Наслідки їх відомі...

Людство шукає виходу до нового життя і оздоровлення. Щоб творити нове життя і знайти шляхи до відродження, треба відчути свою епоху, треба знати, на що вона хворіє. Україна, яка першою і в найтяжчій формі, і то подвійній - брунатній і червоній - пережила цю хворобу, має всі дані і всі шанси першою одужати і першою знайти шлях до нового

життя і нового Відродження.

Неправда,що клясові антагонізми і протиріччя конче мусять розв'язатися кривавою революцією і диктатурою однієї кляси над іншими. Неправда,що боротьба клясів і партій - вічна,і конечно має завершитися тоталізмом і диктатурою.

Помиляються ті,хто з факту суперництва і боротьби ідей і політичних течій виводить закон повного духового і фізичного знищення противника і лише цим методом - методом диктатури і тотального панування одного буде знайдена національна єдність і пригернена рівновага і справедливість у суспільстві.Цей шлях і ці методи в огненій пробі часу не витримали іспиту і зазнали повного банкротства і поразки.Заперечення цього шляху,розбиття кайданів звичних штампів мислення і забобонів учорашнього - це наше призначення.

Ми - журнал української молоді - нової генерації поколінь української Нації,а не партії.Український націоналізм не є твором однієї людини чи партії - це реальний історичний рух усього українського народу.Ми є і хочемо бути його авангардом.Хочемо боротись і служити для добра Української Нації.І тому ми звемо себе націоналістами.Але це не значить,що ті,хто не прийняв цієї назви з тих чи інших міркувань,не може служити Українській Нації і бути українським патріотом.Інші політичні угруповання можуть мати трохи відмінні погляди,але вони по цей бік барикади,вони з нами - проти спільного ворога.З погляду українського націоналізму,слід вважати всіх,хто є членом Української Нації і визнає ідею Української Самостійної Держави,за братів і спільників однієї Української Справи. Правильний шлях і осягнення здорового,гармонійного і творчого ладу здобувається не наказом зверху і підпорядкуванням думці однієї людини,а широким і вільним обміном думок,дискусією,шуканнями всіх творчих одиниць суспільства.

Це не означає заперечення ідеї провідництва і карности та послуху Проводові.Це лише означає,що вони мусять мати своє належне місце і належне,у свій час,застосування.Хто вимагає в воєнних обставинах від командира дискусії й голосування,щоб "виявити волю всіх бійців",є злочинцем і зрадником.Таким же злочином є віддача долі всього народу раз і назавжди одній особі,без можливости вияву волі і думки народу в розв'язанні його життєвих проблем.

Безоглядне підпорядкування і залізна дисципліна,карність і вірність Ідеї та Проводові - неминучий елемент живого і творчого життя нації,яка хоче і мусить бути сильною і нездоланною.Ці прикмети - це наші чесноти.Але не в меншій мірі такими чеснотами українського націоналізму є індивідуальна ініціятива і свобода мислення,уміння самостійної і критичної оцінки життєвих явищ.Здоров'я і сила суспільства залежать також від кількости в ньому таких критично мислячих,інтелектуально розвинених творчих одиниць і наявности та вміння вільного вияву їхньої розумової діяльности. Виховати таку людину і цим покласти основу нового суспільства - наше друге спільне завдання.

Конкретним засобом у цьому напрямі є наш задум надавати місце в журналі "Шлях Молоді" всім українцям,незалежно від партійної приналежности.З радістю і гордістю можемо констатувати,що думки й шукання багатьох українських людей перегукуються з нашими.Та це й зрозуміло.

18 ЮЮЮ

ч.3 ЮЮЮ